

על-חתול

כתב קרל ממלינג
ציירו ח. פרט א.

קיץ חמים אחד על-חתול נם בצל פח זבל ישן. בני נפנף מעליו בעיתון
מקומט. פי-פי ניסה למצוא צעדי ריקוד חדשים, סיס ודידי התאמנו
במשחק כדור בסיס עם מקל של מטאטא ופחית ריקה.
הדוור עבר לידם "הי על-חתול, הנה מסירה מיחדת בשבילך."

כרגיל שכלו עבד מהר מאוד. הוא קפץ וקרא לידידיו "מהר, מהר, מהר, מהר! עד מחר הסמטה הזו חייבת להפוך לארמון."
 "מה?" קראו חבריו "איך ולמה?"
 "כדי שאחותי מירה לא תדאג" אמר על-חתול במהירות "היא תמיד דואגת! אילו ידעה שאני גר בפח זבל בסמטה, לא הייתה ישנה שבוע. מה יכולתי לעשות? סיפרתי שאני גר בארמון."
 והוא סיפר שאחיין שלו אמור להגיע מהכפר.
 בני עשה פרצוף. הוא אמר "אבל על-חתול, איך נוכל להפוך את הסמטה לארמון?"
 "זה יהיה פשוט" חייך על-חתול "אנו רק צריכים להקים להקת פופ."

זה היה מכתב ממירה אחותו של על-חתול.
 על-חתול היקר. מה שלומך? אני מקווה שטוב. אני רוצה לבקש ממך, אחי היקר, טובה גדולה.
 אולי בארמון ימצא מקום בשביל אחיין קטן לזמן קצר.
 מחר בבוקר, ברכבת של שעה תשע, יגיע לניו-יורק בני הקטן שלדון. הוא חתול הכפר קטן שעוד מעולם לא היה בעיר גדולה. יהיה יפה אם הדוד המיליונר שלו יבוא לתחנה לפגוש אותו. אנא על-חתול, תשתדל להיות שם.
 אחותך האוהבת מירה.

"וי!" קרא על-חתול "נפלתי בפח!"
 אבל מיד יישר את כתפיו.
 "תפסיק להתמרמר" אמר לעצמו "תתחיל לחשוב."

הם הפסיקו את "הנגינה".
החלונות נסגרו, אורות כבו ובקורב כל השכנים ישנו שוב.
אך למטה בסמטה נשמעו עדיין רעשים, לחישות, תנועה ושפשופים
במשך כל הלילה.

באותו לילה, באור הירח, כולם עמדו ליד הגדר. על-חתול
היה מנצח הלהקה.
"קינג-קלינג" נשמעו צלילי מכסים של הפחים.
"בנג-בנג" דפקו מוטות של מטאטאים.
"צינג-צינג" נשמע קול פחיות ריקות מתגלגלות.
נדלקו אורות ונפתחו תריסים בחלונות. שכנים מרוגזים
ורדומים למחצה התחילו לזרוק חפצים. הם זרקו הכל,
מטאטאים, מקלות, מברשות, סכו"ם, סמרטוטים. אפילו
פחיות מצבע, מסגרות של תמונות עפו באור הירח.
תוך זמן קצר לעל-חתול וללהקה שלו היה כל מה שדרוש.

והתחיל לתת הוראות.
"הרכבת של שלדון מגיעה בתשע" אמר "ספוק, אתה נשאר לשמור על
הבית."
"תמיד אני" התלונן ספוק.
"מישהו חייב ובחזרתי בך" קרא על-חתול "ואל תאכזב אותי. והאחרים
קדימה! הולכים!"

בבוקר, עם זריחת השמש הסמטה נראתה למשהו דומה לארמון.
"טוב, טוב, טוב" קרא על-חתול "זה נראה כמו מיליון דולר. עכשיו מה
שדרוש לנו הן מגבעות, מעילים ומקלות הליכה. אז ניראה כמו מיליונרים.
ובמילים אלה על-חתול חבש מגבעות על ראשיהם של החברים, הלביש
להם מעילים ושם להם מקלות תחת הזרועות.

"חד, שתיים, שלוש!" הם עברו ליד
גורדי שחקים ובין רגליהם של עוברים
ושבים.

לצליל צפירות של מוניות הם עברו ליד שעון
גדול שהראה שעה תשע!
"תשע!" נבהל על-חתול "מהר יותר. רוצו!"

"חד, שתיים, שלוש!"
הם התחילו לרוץ. הם רצו ורצו ורצו עד שבסוף ...

"חד, שתיים, שלוש!"
על-חתול וחבריו יצאו בקצב, במגבעות על ראשיהם ומקלות תחת
זרועות.
"בוקר טוב!" קרא על-חתול לשוטר דיבלי שהביט על התהלוכה
המוזרה.
"חד, שתיים, שלוש!"

שלדון הביט בהתפעלות על מכוניות ועל המוני האנשים ברחוב,
ועיניו התרחבו בפליאה.
הוא הסב את ראשו לאחור כדי להסתכל על הבניינים הגבוהים.
"בנג-בנג!" נשמע קול של מנוע מכונית גדולה. עיניו של שלדון כמעט
יצאו מראשו מבהלה.
"אין דבר, תרגע" אמר לו על-חתול "כשאני לידך לא ייקרה לך כל
רע. יש לך מזל, מזל גדול."
פתאום נשמע קול מהצד השני "פסט! על-חתול!"

.. הגיעו לתחנה המרכזית של הרכבת.
"שלום" קרא על-חתול לשלדון, שהמתין להם ליד תא המודיעין.
"וי! מגבעות" קרא החתול הכפרי ביראת-כבוד "ומעילים ומקלות
הליכה."
"חכה, רק תראה את הבית שלי!" אמר לו על-חתול כשהוא קורץ
לחבריו.

על-חתול רגז שהפריעו לו.
 "כפי שאמרתי לפני כן, שלדון" אמר "יש לך מזל גדול" והוא הרים את
 האחיין על כתפו.
 "מכאן" אמר על-חתול "תוכל לראות טוב יותר. בדרך לארמון שלי
 תוכל ליהנות."
 והוא המשיך בדרכו. כל חבריו יחד אתו. ספוק המיילל בשקט הלך
 אחרון.

"חד, שתיים, שלוש, ארבע"
 הם המשיכו בין המכוניות שעמדו בפקקי
 תנועה.
 "וי!" התפלא שלדון.

זה היה קולו של ספוק, שרץ אליהם לאורך השדרה.
 על-חתול הביט עליו בקרירות "כך אתה שומר על הבית שלי, ספוק.
 הכזבת אותי."
 "אבל.. אבל.." ספוק ניסה לומר דבר מה.
 על-חתול הרים את ידו "בלי תירוצים" אמר "אטפל בזה אחר כך"
 והסתובב.
 "או, או, או" ילל ספוק "באתי להזהיר את על-חתול שהוא בצרה צרורה,
 והוא לא רוצה לשמוע אותי."

"חד, שתיים, שלוש, ארבע"
הם פנו לרחוב צדדי כמו צעדת חיילים ו... נכנסו למפל המים העירוני!
"פלופ!" המים הפילו אותם.
מפל מים עירוני?
מה זה?

רועדים בכל גופם הם עברו ליד פועל השובר בכלי כבד אספלט של הרחוב.
"וי!" חזר שלדון המתפלא.
אחר כך הגיעו למקום שקט יותר. ואז..

עברו דרך גן ציבורי, מלא עגלות עם תינוקות ישנים.

אך הפעם ספוק דיבר ברורות.
"על-חתול, אתה בצרה צרורה. כשיצאתם מהסמטה,
השוטר דיבלי בא והסתכל שם. ואז הוא קרא לסמל
שלו. הסמל הביט על הסמטה וקרא למפקד
המשטרה. מפקד המשטרה קרא לראש העיר. ועכשיו
כל שוטרי העיר ניו-יורק מחפשים אותך."
על-חתול גירד בראשו.
"מה עשיתי?" התפלא "למה הם מחפשים אותי?"
אבל אז יישר את כתפיו. "אם אתה בספק" אמר "רוץ
קדימה. איפה שלדון?"

רחובות רבים בניו-יורק נמצאים רחוק מחוף הים. בימי קיץ השוטרים
פותחים את ברזי כיבוי, כדי לאפשר לילדים ליהנות מהמים הקרים.
"הו-הו" אמר שלדון כשראה את הילדים המשחקים במים. והוא רץ
אליהם.
בינתיים על-חתול שעדיין שכב על הארץ, שמע שוב יללה "אי! אי! אי!"
הוא הביט וראה את ספוק. "מה? שוב אתה?" אמר בכעס.

"שני נהרות!
אני אוהב נהרות."

"שלדון" אמר על-חתול ושוב העלה את
האחיין על כתפיו "עכשיו נעשה לך
סיבוב בעיר. חבל יהיה אם לא תכיר
אותה טוב יותר בהזדמנות הזו."
ויחד עם כל החבורה הם התחילו לרוץ
דרך ניו-יורק.

בעיר העליונה,

ובעיר התחתונה,

ודרך כל הרחובות
עד חוף המים.

שלדון התפלא מכל דבר שראה.
"הו, נהר!" קרא.

בבוקר השמש זרחה יפה ועל-חתול היה מאושש "קומו, קומו" לחש לחבריו. יוצאים להפלגה במעבורת.
"אבל למה?" שאלו החברים.
"כי הבוקר יפה" אמר "הרוח קרירה. והחשוב ביותר שמכוניות המשטרה לא יכולות לנסוע במים."
והם רצו בחוף, עד שהגיעו לביתן המעבורת.

מאוחר מאוד בלילה הם עצרו תחת גשר. שם הם עמדו, בצל הגשר, מתנשמים ומתנשפים. שלדון כבר ישן. על-חתול הוריד אותו בעדינות ואז לחש "זה המקום הטוב ביותר כדי להסתתר."
כל החברים הסכימו.
על-חתול פיהק "עכשיו ננוח."
ואז מרחוק נשמע "לאחרונה ראו שעל-חתול מתקרב לחוף" אמר הקול מרמקול של מכונית המשטרה העוברת "חיפשו אותו שם."
הלילה עבר לאט.

עכשיו הם החליטו לעלות על בנין הגבוה ביותר. שם, במרכז העיר אמר על-חתול "המשטרה מחפשת אותי על הקרקע. היא מחפשת אותי על המים. אבל בוודאי לא יחפשו אותי באוויר. כאן אנו בטוחים, בטוחים, בטוחים."
אלא שאז נשמע רעש מנועים באוויר.
שלדון מחאה כפיים בשמחה "ראו!" קרא כשמסוק המשטרה הופיע מעליהם.
"אין מה לעשות" החליט על-חתול "אני נכנע."

הם עלו על המעבורת. שלדון חשב שההפלגה היא נהדרת. וכך חשבו גם כולם – בהתחלה.
"רוח נעימה" אמר פי-פי.
"מראה יפה" אמר סיס.
"אין מכוניות משטרה" הוסיף בריין.

אבל אז, מסירת שיטור העוברת, נשמע "על-חתול נראה עולה על מעבורת!" אמר הקול "תמשיכו לעקוב אחריו."
הקול מסירת המשטרה קלקל את מצב הרוח.
"חם מדי כאן" אמר על-חתול וקפץ למים, עם שלדון בזרועותיו "אנחנו חוזרים."

"היי על-חתול!" אמר סמל התורן "חיפשנו אותך."
 "כן" נאנח על-חתול "אני יודע."
 והסמל המשיך "השוטר דיבלי הסתכל על הסמטה שלך. ואחריו
 הסמל, אחר כך מפקד המשטרה. ואז גם ראש העיר. והם הופתעו
 ממה שעשית. הרי זה נראה כמו ארמון!..
 וראש העיר מחפש אותך. הוא רוצה לצלם אותך לכרזה "**עשה**
את עירנו יפה."
 לכרזה!..
 על-חתול התחיל להתנדנד על רגליו. והתעלף.

"חד.. שתיים.. שלוש.."
 הם צעדו בעצב דרך הרחובות.

סמוך לתחנת המשטרה על-חתול אמר בקול חנוק "שלדון, אני חייב
 לעזוב אותך עכשיו. אל תחשוב עלי רעות."
 אבל עיניי שלדון הבריקו "וי! איזה סיור היה לי. אני חושב שאתה
 הדוד הטוב ביותר שבעולם!"
 על-חתול יישר את גבו. אזר אומץ וניכנס בדלת תחנת המשטרה.

עשו
את עירנו
יפה

אבל כל זה קרה בקיץ האחרון.
היום, פרט לכרזה "עשו את עירנו יפה" וצילומו של
שלדון הקטן בביתו שבכפר, הכל נישאר כפי שהיה.
"הפרסום והתהילה לא קלקלו אותנו" אומר
על-חתול.

אינכם מאמינים?

אז תראו:

על-חתול נם בצל פח זבל ישן.

בני מנפנף מעליו בעיתון מקומט. פי-פי מנסה למצוא
צעדי רקוד חדשים. סיס ודידי מתאמנים במשחק
כדור בסיס עם מקל של מטאטא ופחית ריקה